

Ở một vùng quê bên nước Anh, có gia đình nhỏ chuyên nghề làm vườn, gồm hai vợ chồng và đứa con trai duy nhất, vì hoàn cảnh quá nghèo, nên cậu con chảnh nhà học tiếng Tiếng Anh đã phải nhờ nhà giúp đỡ cha mẹ vì cần trợ giúp, học đôi khi lên rừng lấy củi, kiếm cá về câu cá ở một cái hồ lớn rồi đem về nhà, để thêm vào bữa ăn. Trong các việc làm phụ giúp cha mẹ, cậu bé thích nhất là đi câu, bởi vì cậu bé đi câu là một niềm đam mê, bởi thú thích. Cậu bé tuy rất giỏi, đến mức bắt được trong xóm gọi cậu là "thông Rái Cá" (Otter boy).

Một hôm, khi "thông Rái Cá" cầm xong mẻ cá ở góc hồ, đang tính cởi áo nhào xuống nước bắt một mẻ cá nữa, thì nó thấy 3 chiếc xe limousine sang trọng dừng lại ngay gần đó, nên nó không dám nhả, leo lên cây để lẩn tránh, núp mình trong tàng lá để canh chừng cậu cá và cũng để ngắm nhìn toán du khách sang trọng.

Toán du khách đó, chính là một gia đình giàu có, quý tộc, vào hàng đầu nhất Quý tộc của Vương quốc Anh, họ từ Thủ Đô Luân Đôn đi du ngoạn miền quê, thăm dân cho biết số tình. Đứng ở trên bờ, một cái tầng lầu để ngắm lên rừng lấy củi, bàn ghế picnic bày ra và thức ăn, cao lừng lừng mẽ mẽ đến tận trời. Tiếng nhạc êm dịu réo rắt của vang Rái cá đoàn du khách nhấp nháy. Khi ăn, ngắm người uống, khi khiêu vũ, ngắm người chụp hình ...

Một lát sau, "thông Rái cá" ngẩng đầu nhìn trên cành cây để lẩn, nhìn thấy một đứa trẻ trong đám du khách, chắc cũng 11, 12 tuổi, cậu thấy nó, thay đổi tâm và lui xuống hồ bắt cá qua bờ rồi. Đứng ở ngoài bờ, nhìn ngắm người ở trong chăm chú vào việc ăn uống chuyên trò, không may ai để ý đến đứa trẻ ở dưới hồ. Riêng "thông Rái Cá" nó tò mò quan sát đứa trẻ ...

Ồ, coi kìa thông này bắt được gì đó! rõ ràng là nó không biết bắt cá, bắt sâu, bắt bọ m gì cả, đến bắt người cá cũng cu cậu cũng chảnh làm được. Nó chồm dậy loạng tay chân lên thôi, cái đứa bắt cá chó nhếch nhếch là không khá được!

Chợt "thông Rái Cá" nhào mình ra chăm chú nhìn, nó thấy 2 con bọ chét thiên nga xa bờ rồi phía đứa trẻ, và đứa trẻ chảnh là thích con bọ chét thiên nga nên bắt theo, ... chọt chọt! nó bắt tuốt ra xa quá rồi, chọt đó rồi sâu, nguy hiểm lắm! Đúng lúc đó, có tiếng hét kêu gọi cứu giúp "Help me! Help...Help!!!" Toán du khách khi thấy kêu gọi và nhìn thấy, nhón tay vì phải nhào ra cứu đứa trẻ, thì họ ào ào, nhón nháo lên, hai ba người xuống hồ với cái áo quần, nhón tay chồm lên rồi ra ngoài rồi thì đứng ngoài.

Trời đất! hóa ra chảnh ai bắt được cá! mà ngoài xa đứa trẻ dưới hồ có vẻ buồn chìm rồi!

Không đợi lâu hơn nữa, từ trên cành cây cao, "thông Rái cá" phóng xuống chồm bay ra hồ bắt cá con một người nhiên cả tiếng đoàn du khách. Trời bắt cao, nó nhún mình lao xuống nước trong tư thế plonge tuy nhiên để, và chồm loạng một đã sẵn tay bắt rồi chồm đứa trẻ bắt được, nó hồm lên xuống xóc nách đứa trẻ và nhón một chuyên viên rescue lành nghề, nó nghiêng người bắt lấy vào tay, rồi sẵn sàng chồm lên xúc đứa trẻ và tròng pháo tay reo mừng cả một người. Khi trời bắt, đứa trẻ bắt được nhón người nhón lên khiêng lên đứa trẻ vào ghế tầng, và trời đó có sẵn một vị Bác Sĩ (trong toán du khách) lo việc cứu người sinh cho đứa trẻ.

Chàng mọt tiêng đàng h sau, không khí an toàn tởi vui trỏi vớ mớ ngới trong toán du khách, đả trỏ qua tai nớ n hỏ m nguy, bậy giỏ quỏ n mình trong chiỏ c mỏ n len và đang đỏ c uỏ ng mỏ y muỏ ng soup. Lúc y ngới ta mớ chỏ t nhỏ tởi vớ Ân Nhân vớ a cỏ u sỏ ng nó. - Ô hay, cái thỏ ng bé con bớ giỏ i hỏ i nẩy đầu rỏi nhỏ ? mớ ngới đỏ xô đi tìm, lát sau phát giỏ ra chỏ n cỏ a nó, "thỏ ng Rái Cá" trỏ lên ngới yền chỏ cũ, trên cãnh cây đỏ i lắng. Nó đỏ c gỏ i xuỏ ng và trỏ nh trỏ ng đả tởi trình diỏ n trỏ c mỏ t vớ Quý Tỏ c, Ông này chính là cha cỏ a đả trỏ vớ a bớ n n.

- Hỏ i con, (Vớ Quý Tỏ c nói vớ i "thỏ ng Rái Cá") con vớ a làm mỏ t chuyỏ n vớ đỏ i mà tở t cỏ chúng ta đầu không ai làm đỏ c, Ta xin thay mỏ t toàn thỏ cám n con.

- Bỏ m Ông, ("thỏ ng Rái Cá" lỏ phép thỏ a) con có làm gì vớ đỏ i đầu! bớ i lỏ i là nghỏ cỏ a con mà... con cỏ u em là chuyỏ n nhỏ , chuyỏ n phỏ i làm và cũng là chuyỏ n thỏ ng đầu có gì khó khắ n vớ đỏ i. Xin Ông đỏ ng bớ n tâm !

- Không đầu con ! con đả cỏ u mỏ ng con trai Ta, gia đờng Ta và Hỏ i Đỏ ng Quý Tỏ c mắ mắ mang n con, nay ta muỏ n đỏ n n con, vớ y con muỏ n đỏ u gì hắ nói cho Ta biỏ t.

"Thỏ ng Rái Cá" nghe hỏ i vớ y, ngỏ p ngỏ ng giắ lát, rỏi ngỏ ý muỏ n xin vài mỏ mì đỏ thỏ a đỏ m vớ cho cha mỏ . Lòng hỏ u thỏ o cỏ a nó đả khiỏ n cho Vớ Quý Tỏ c và nhiỏ u du khách cỏ m đỏ ng rỏ i lỏ . Vớ Quý Tỏ c ôm nó vào lòng và nói:

- Hỏ i con, đỏ u con vớ a xin là chuyỏ n nhỏ , và đỏ chính là bớ n phỏ n cỏ a Ta, Ta biỏ t Ta sỏ phỏ i làm gì cho con và gia đờng con. Nhỏ ng câu hỏ i cỏ a Ta là sau này lỏ n lên con cỏ c mỏ sỏ làm gì ?

"Thỏ ng Rái Cá" chỏ tay vào vớ Bác Sĩ khi nắ cỏ p cỏ u hỏ i sinh cho đả trỏ bớ n n, trỏ i lỏ i:

- Lỏ n lên, con muỏ n làm viỏ c cỏ u ngỏ i nhỏ ông kia.
- , con muỏ n làm Bác Sĩ, tở t lỏ m! vớ i Ta đỏ cũng là chuyỏ n nhỏ thôi, Ta sỏ giúp con. Câu chuyỏ n nhỏ trên đầu, có phỏ n kỏ t luỏ n không nhỏ mà thỏ t là vớ đỏ i, bớ i vì đả trỏ bỏ chỏ t đầu i hỏ t, có tên là Winston Churchill, sau này là Vớ Thỏ Tỏ ng đả làm rỏ ng danh Nỏ c Anh, mỏ t Vớ Nhân cỏ c kỏ tài giỏ i lỏ i lỏ c cỏ a Thỏ giỏ i vào thỏ i Đỏ Nhỏ Thỏ Chiỏ n.

- Còn "thỏ ng Rái Cá", cỏ u bé đả cỏ u mỏ ng Churchill tên là Fleming, sau này trỏ thành Vớ Bác Sĩ tài ba lỏ ng danh hoàn cỏ u, Fleming chính là Nhà Bác Hỏ c đả tìm ra Thuỏ c Trỏ sinh Penicilin, cỏ u mỏ ng biỏ t bao nhiỏ ngới trên thỏ giỏ i, Ông đỏch thỏ c là vớ Ân Nhân Vớ đỏ i cỏ a cỏ nhân lỏ i.

Tỏ khỏ i đỏ u, chuyỏ n chỏ là mỏ t chuyỏ n nhỏ , sỏ hi sinh, vớ tha, sỏ cho đi rỏ t nhỏ nhoi! nhỏ ng nhỏ đỏ , thành qỏ a sau này đỏ m đỏ n cho cỏ nhân lỏ i đả vô cũng lỏ n lao kỏ vớ .

Câu chuyỏ n còn thỏ m cho phỏ n kỏ t luỏ n đỏ u lý thú nỏ a, là mỏ t ngày nỏ Thỏ Tỏ ng Churchill bỏ lỏ m trỏ ng bớ nh, đỏ n nỏ i đả hôn mê, nhiỏ u Bác Sĩ phỏ i lỏ c đỏ u, tở mỏ ng Ông vớ vào lúc nguy kỏ ch nhỏ t, thì Fleming xuỏ t hiỏ n nhỏ mỏ t tiỏ n duyên đỏ nh mỏ nh, và vớ Bác Sĩ tài ba này, đả lỏ i mỏ t lỏ n nỏ a cỏ u sỏ ng ngỏ i Bỏ n cỏ tri cỏ a mình. Khi tỏ nh đỏ y sau cỏ n mê, mỏ

Chuyện Nhỏ

Tên: Trần Quốc Bảo

Chương: 28, Ngày 9/11/2008 19:21

Một ra nhìn thấy Fleming, Churchill ngạc nhiên xúc động và nói rằng:

- Fleming ! có phải cậu mới là tôi sắp chìm, Chúa ơi cho Bô n tôi vớt tôi lên?

- Churchill, chúng ta hãy cảm ơn Chúa ! nhưng không hẳn là tôi (Fleming giờ ra mặt viên thuổng nhớt tí xíu) bởi cái này đây, chính cái này đã cứu bô n đó ... chuyên nhớt mà!